

que llur importància o gravetat ho requereixi. Els companys que no assisteixin, deuran delegar llur representació en algun altre soci, fent-se completament solidaris dels acords que es prenguin pels assistents a la reunió.

Art. 19. Quan els assumptes a tractar siguin d'aital naturalesa que els acords que determinen entranyin veritable gravetat, per a la fermesa d'aquests es procedirà al plebiscit o referèndum entre tots els companys de la Secció, essent el vot en aquest cas escrit y signat expressament per cada soci; seran vàlids tan sols els acords que comptin al menys amb l'aprovació de les dues terceres parts de tots els socis, no podent cap d'ells deixar de votar ni votar en blanc.

Disposicions varies

Art. 20. Aquesta Secció no es podrà dissoldre ni modificar la seva organització sinó per acord d'una Junta General.

Art. 21. Els assumptes no previstos en aquest Reglament, seran resolts per la Junta Comarcal, convenientment assessorada pels representants de les circumscripcions.

Art. 22. La Secció Comarcal de Lleida del Sindicat de Metges de Catalunya, tindrà son domicili oficial en el «Círcol Mercantil» (carrer Major, 92, 1.ª, dreta).
Lleida 25 d'Abril de 1920.

ESQUIROLS

1. Joan Amoedo.—Capellades.
2. Pere Moll.—Vallvona.
3. Alfons Casalé.—Monjos.
4. Carles Andreu.—Montblanc.
5. Josep Subirà.—Montblanc.
6. Manuel Delgado.—Montblanc.
7. Josep Ariet.—Viadecans.

PONENCIES

Ingresos col·lectius extraordinaris per a les institucions de Previsió

Ponent: DR. R. PLA I ARMENGOL

Per a cobrir el risc d'invalidesa temporal o permanent del metge i per a salvar la situació econòmica de la família, en el cas de mort, els metges difícilment podem acudir a les empreses capitalistes que negocien amb la Previsió. Per un costat el risc d'invalidesa, un dels més importants, sinó el més importants per a nosaltres, cap empresa d'aquelles el té establert i per altre costat el risc de mort, el cobreixen les companyies capitalistes a base d'unques quotes tan crescudes que la majoria dels companys no poden satisfer-les.

Els principals aventatges de la Mutual del nostre Sindicat, són: Primer: la de cobrir el risc d'invalidesa; i segon: la de proporcionar l'assegurança a la mort, amb quotes d'un 30

a un 40 per 100 més barates que les de les companyies asseguradores.

Però atesos els petits ingressos que l'exercici de la medicina proporciona, fins les modestes quotes que la Mutualitat del Sindicat exigeix, han d'ésser difícils de pagar per la majoria dels metges, si volen cobrir amb un xic de desembaràs, els riscos mencionats.

Per això hem cregut necessari, buscar la manera de lograr, per la força de la col·lectivitat, recursos econòmics que permetin de poder fer arribar els subsidis d'invalidesa i de mort, a una quantitat decent, sense un superior sacrifici econòmic per part del metge.

I en pensar en això una qüestió fonamental se'ns ha presentat tot seguit. Els metges no hem de voler recursos que siguin una caritat; no hem d'ésser captaires; els recursos que obtinguem, no han d'ésser mai inconcessibles.

Els ingressos col·lectius que proposem, tenen per nosaltres una ben plena justificació.

Per una part els metges acostumem a prestar una pila de serveis que no cobrem o cobrem d'una manera ridícula i ells poden ésser la base d'un ingrés col·lectiu. D'aquests serveis, de moment, ens hem fixat amb els certificats mèdics.

Els certificats, generalment, o no els cobrem o els cobrem poc. I no obstant, un certificat, no deu comptar-se com un apèndix de la visita i ordinàriament, a qui ens el demana, li reporta un benefici econòmic.

Per aquest motiu proposem, que tots els certificats que estenguem els metges de Catalunya, siguin lliurats en un paper especial, que proporcionarà el Sindicat, el preu del qual oscil·larà, segons quina classe de certificat sigui, entre 1 i 5 pessetes que deurà pagar qui ens el demani.

Si som el ben disciplinats que hauria d'ésser una classe universitària, donat l'alt nombre de certificats que hem de fer, aquest sol concepte pot fer-nos ingressar una grossa quantitat.

Per altra part els metges contribuïm, d'una manera principalíssima, a crear una riquesa, de la qual no en participem gens ni mica. Em refereixo principalment, a les especialitats farmacèutiques, aigües minerals, etc.

En qüestió de les especialitats farmacèutiques, es dona un dels tants casos de *bizarries* de què és tan pròdiga l'actual organització social. Els específics són deguts a estudis de metges, són fórmules de metges, llurs indicacions són precisades pels metges, els fem concebir i acreditar els metges, i... hi fan diners els apotecaris. I encara no tots els apotecaris sinó uns quants convertits en industrials. I de tot aquest treball mèdic que fa guanyar diners als preparadors d'específics, nosaltres no sols no en participem, sinó que ens perjudica, ja que disminuint, com fa, les visites, merma els nostres ingressos.

Aquesta situació és intensament injusta. Com en tantes altres, aquí el premi de la riquesa, no es dona tampoc al qui aplica, es dona a qui no fa, generalment, altra cosa, que una aplicació més o menys afortunada de capital, a l'home de negoci.

Creiem que tenim dret a participar d'aquesta riquesa que en part preponderant contribuïm a crear i per això proposem que es demani als que hi negocien, una participació en els beneficis que proporcionen els específics, per a amb ella nodrir la caixa de la nostra mutualitat. Tenint en compte el caràcter col·lectiu de la contribució mèdica a la prosperitat de les especialitats farmacèutiques, demanem també per la col·lectivitat i demanem encara pels vençuts de la col·lectivitat: pels invàlids i per les famílies dels companys morts. No podran motejar-nos d'egoistes!

La manera d'obtenir aquesta participació la creiem molt important. Ens pronunciem decididament contra l'aplicació d'un segell de més o menys valor en cada mostra d'un específic; aquest segell es carregaria al malalt i nosaltres, ni volem contribuir a encarir la malaltia, ni tenim en aquest punt res a reclamar del malalt.

El nostre objecte, com hem d'it abans, és participar en els beneficis que proporcionen els específics. Per a lograr ho creiem que la millor forma, és la d'un concert establert entre el Sindicat i cada preparador o representant d'específics. Amb poca diferència tots ells saben el nombre d'unitats que despatxen a Catalunya i a nosaltres no ens ha d'ésser difícil controlar-ho. Dones a base del despatx que es faci a Catalunya i del preu de l'especialitat, es fa un concert amb el preparador o representant i la quantitat concertada, la cobra el Sindicat per a ingressar-la a la Caixa de la Mutualitat.

El caràcter de casa concertada el sabran tots els associats pel BUTLLETÍ DEL SINDICAT. En les seves planes tindran dret a un espai per a anunciar-hi totes les cases o productes que contribueixin a la nostra previsió. I no podrà anunciar-hi ningú més. Ja sabran, doncs, els companys, el que els toca fer. Al producte que no vagi anunciat en el nostre BUTLLETÍ i tingui similars que s'hi anunciïn, aplicar-li el *qui no ens ajuda a nosaltres, no mereix la nostra ajuda*.

Consti que els metges no ens hem de comprometre mai a receptor, i així ho hem de fer avinent a les cases productores, els específics que es concertin. Els receptarem com hem fet fins ara, quan els creiem indicats. La nostra arma ha d'ésser la de no receptor, la de boicotejar als que no es concertin, sempre, però, que tinguin substituït d'iguals resultats, cosa que succeeix amb la quasi totalitat dels específics. Quan un específic no té semblant, encara que no sigui concertat, el receptarem per interès del malalt.

Si tenim la suficient cohesió per a boicotejar els preparats que no es concertin, d'aquí poden sortir-ne també recursos importantíssims que arribin a cobrir gran part dels grups de previsió.

El mateix que amb els preparadors i representants d'específics, i pels mateixos motius, ha de fer-se amb els propietaris de balnearis i d'aigües mineralo-medicinals.

També aquí, a base de recursos naturals i d'aplicacions mèdiques, hi ha un capitalista